

længe vente paa sig, at der var Fare for, at den nye Traktat ikke kunde komme istand itide. Allerede nu at forelægge Forhandlingen til Madrid, vilde være meget stødende mod den spanske Regjering og Hr. Castellanos, som allerede ved Noten af 19de December f. M. havde anmeldt sin Bemyndigelse til at forhandle. Ligeoverfor disse Bemærkninger anerkjendte Regjeringen, at en særlig Mission til Madrid først blev mulig, naar enten Forhandlingen med Hr. Castellanos ikke førte til noget Resultat, eller der ikke inden en påseende Tidsskrift indløb Svar fra Madrid, og Grev Moltke afreiste kort efter til Paris, rede til at begive sig til Madrid, saasnart han modtog de fornødne Instruktioner, efter at en af de ovenangivne Betingelser var indtraadt.

Det stillede sig herefter vel som en Mulighed, at man kunde blive tvungen ind paa den Vej at maatte forhandle paa Basis af at binde sin Tarif og eventuelt indrømme Medfættelser paa den, og det blev som en Følge heraf Gjenstand for Overvejelser i Regjeringen, paa hvilke Punkter og indenfor hvilke Grændser man eventuelt skulde give Koncessioner, men man fandt det under alle Omstændigheder for tidligt overfor Spanien at indtage et andet Standpunkt end det i Noten af 14de Oktober angivne, forinden man havde set, hvorledes Forhandlingerne med de andre Maater udviklede sig. Dersom Forhandlingerne med vore Naboer og navnlig med Sverige—Norge ikke ledede til noget Resultat, og saaledes ingen Traktat for disse Landes Vedkommende kom i Stand, vilde der ikke for Danmark være tilstrækkelig Grund til at undertaste sig den betydelige principielle Indrømmelse, som ligger i overhovedet at indlade sig paa at binde sin Tarif. Men selv om Forhandlingerne med vore Naboer maatte udvikle sig paa en saadan Maade, at en Traktats Afslutning med dem blev sandsynlig, vilde der for os være Grund til at vente med at gjøre vore Indrømmelser til Spanien, indtil det maatte være lykkeligvis Thidskland og Sverige—Norge at bringe den spanske Regjering til at laaa af paa sine betydelige Fordringer; thi saalænge det ikke var sket, kunde det fornuftigvis ikke ventes, at Spanien overfor os vilde være tilbøielig til at modtage de Tilbud, som den danske Regjering kunde finde det muligt og forsvarligt at gjøre udover sit Forslag i Noten af 14de Oktober.

Under 19de December afgav Hr. Castellanos Svar paa Noten af 14de Oktober, gaaende ud paa, at den spanske Regjering erklærede en Forhandling paa det af den danske Regjering angivne Grundlag for umulig og stillede den nødvendige Betingelse for en Overenskomst, at Forhandlingerne førtes paa den af Spanien angivne Basis.

Der forelaa saaledes nu en officiel Udtalelse fra den spanske Regjering, hvorefter det var klart, at Sagen ikke kunde føres videre, saalænge Danmark fastholdt Standpunktet i Noten af 14de Oktober. Man troede derfor, at det nu vilde være nødvendigt at afgive en Erklæring til Spanien om at ville forhandle paa Basis af at binde sin Tarif, men man mente tillige at burde gjøre et Forsøg paa at opnaa midlertidig Forlængelse af den ældre Traktat, ligesom de andre Stater, der havde erklæret sig villige til at acceptere den af Spanien opstillede Forhandlingsbasis. Under 22de Januar tilfæres der derfor Hr. Castellanos, at den danske Regjering var villig til i Principet at antage den af Spanien foreslaaede Basis, men at dette skete under den Forudsætning, at den ældre Traktat paanytraadte i midlertidig Virksomhed. Hermed forhandt man dog ikke den Tanke, at man virkelig vilde afbryde videre Forhandling med Spanien, dersom Traktatforlængelsen nægtedes; thi da det nu begyndte at vise sig, at Sverige—Norge efter al Sandsynlighed vilde komme til Afslutning af en Traktat, kunde man ikke følge for sig selv, at Omstændighederne kunde nøde os til i den danske Handels Interesse at fremskynde Underhandlingerne uanset dette. Under 13de Februar modtog man den 10de f. M. dateret Note fra Hr. Castellanos, i hvilken han i sin Regjerings Navn erklærede, at denne manglende Lovhjemmel til at sætte den udløbne Traktat i Kraft igjen, men at han iøvrigt var rede til paa første Blik at komme til Kjøbenhavn for at forhandle.

Medens det paa den ene Side var Regjeringens Agt ikke at indlade sig paa noget, der kunde foregribe Spørgsmaalet om Tolben paa Vin og Frugter, saalænge man ikke kjendte Resultatet af de svenske og norske Forhandlinger, mente man dog, at forbedrende og orienterende Forhandlinger burde indledes med Hr. Castellanos her i Kjøbenhavn, ved hvilken Leilighed der ogsaa kunde søges nærmere Forklaring af ham om Grunden til, at Traktatforlængelse ikke kunde tilstaaes os. Derfor tilfæres under 15de Februar Hr. Castellanos om at begive sig hertil for at begynde de mundtlige Underhandlinger, og han ankom hertil inden Udgangen af Maanedeb.